

РЕШЕНИЕ

№ 7061

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6997** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Столична община, [улица], с адрес за призоваване: [населено място], [улица], срещу Решение № 1719 от 16.05.2022 г., постановено по НАХД № 3406/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 8-ми състав. Със същото е отменено Наказателно постановление № 393739/28.10.2021 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, с което на С. Н. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. за административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и потвърждаване на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – С. Н. Ч., редовно уведомен, явява се лично. Оспорва касационната жалба. Представя писмено становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който моли решението на СРС да бъде отменено, а процесното НП- потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че 02.10.2021 г., длъжностно лице от „Център за градска мобилност“ е съставило Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 393739/02.10.2021 г. на С. Н. Ч., поради това, че същият на 02.10.2021 г. в 16:57 часа в [населено място], в А 413, е пътувал без редовен превозен документ и е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците в обществения столичен транспорт.

Въз основа на съставения АУАН № 393739/02.10.2021 г., е издадено НП № № 393739/28.10.2021 г. от Заместник-кмет на Столична община , с което на С. Н. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. за административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, но са издадени при съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е също, че в случая е следвало да бъдат приложени правилата на Закон за автомобилните превози /ЗАВП/, респективно, че е налице нарушение на чл. 36, ал. 3 от ЗАВП, и санкцията следва да бъде наложена от компетентните длъжностни лица, посочени в чл. 91 от ЗАВП. На самостоятелно основание, въззивният съд е приел, че както АУАН, така и НП не съдържат изискуемите от закона факти, даващи описание на извършеното нарушение – липса на данни, колко спирки е пътувало санкционираното лице, бил ли е поканен да закупи на място от контролните лица билет, отказал ли е да стори това. СРС е приел, че така допуснатите нарушения са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, предвид липсата на факти в обстоятелствената част на АУАН и НП, а само подчертаване на текст на бланката на АУАН.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Настоящият съд споделя правните изводи на СРС за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Налице е несъответствие между описанието на нарушението в наказателното постановление и дадената му правна квалификация. В процесното НП, С. Н. Ч. е санкциониран за това, че пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Съгласно чл. 47, ал. 1 вр. чл. 46, ал. 1 от действащата към момента на нарушението НРУПОГТТСО /приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. и изменена Решение № 539 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г./, при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците, случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и /или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство.

Нормата на чл. 47, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 46, ал. 1, като според последната, при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизване на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката.

Поведението на сочения за нарушител, е квалифицирано като осъществило състава на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО и административнонаказателната му отговорност е ангажирана на основание чл. 48 от НРУПОГТТСО.

Настоящата инстанция споделя изводите в проверявания съдебен акт, че е налице неяснота на административното обвинение. Както в АУАН, така и в НП, е посочено, че с поведението си пътникът е нарушил чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО /Доп. с Решение № 400 по Протокол № 36 от 22.07.2021 г., в сила от 30.07.2021 г./, които са свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: т. 1 - да притежават редовен превозен документ при преvoза и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; т. 2. да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани електронни карти да показват документ за самоличност при поискване и т. 3. при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на

пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

В случая, както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Отделно от това, както бе посочено по-горе, с текстовата част на АУАН и НП е вменено едно нарушение, а цифрово, са вменени поне две – чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО. По този начин за санкционираното лице е невъзможно да разбере колко и кои нарушения му се вменяват, съответно да ангажира адекватно защитата си. Ако са две вменените нарушения, има и нарушение на чл. 18 от ЗАНН, доколкото е определено едно наказание и не става ясно за кое точно нарушение е определеното наказание и защо. Правилно, въззивният съд е приел, че това съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Настоящият касационен състав, счита че към датата на извършване на нарушението и към датата на издаване на процесното НП, е била в сила Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 на СОС по Протокол № 51 от 05.04.2018 г.изменяна неколккратно, последно допълнена с Решение № 400 по Протокол № 36 от 22.07.2021 г., в сила от 30.07.2021 г./.

Съгласно чл. 49 във връзка с чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО, при пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение, за което е предвидено наказание „глоба“ в абсолютен размер от 50.00лева /чл. 49/. Според параграф 1, т. 1 от ДР на НРУПОГТТСО превозно средство е трамвай, тролейбус, автобус или метровлак, с който се осъществява обществен градски транспорт на територията на Столична община. Разпоредбата на чл. 101, т. 1 от ЗавП, също действаща към процесния момент, предвижда пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, да се наказва с глоба в размер от 10.00 до 50.00 лева - за превози по общинските транспортни схеми. Съгласно пар. 1, т. 11 от ДР на ЗавП, това е общодостъпна схема, с която се предоставят за експлоатация автобусните линии в община, област или в цялата страна, тоест съгласно относимата законова регламентация общественият градски транспорт на територията на Столична община, осъществяван с автобуси, е превоз по общинските транспортни схеми.

Анализът на посочените разпоредби сочи, че е налице пълно съответствие на признаците на деянието, посочено като административно нарушение в Закона и в Наредбата, когато общественият градски транспорт е автобусен, както е в процесния

случай. Видно е, че горепосочените санкционни разпоредби на ЗАвт П /чл. 101/ и на Наредбата /чл. 49/ за едно и също нарушение предвиждат различни по размер санкции. Следователно, разпоредбата на чл. 49 от НРУПОГТТСО, противоречи на чл. 101, т. 1 от ЗАвтП в частта за размера на предвиденото административно наказание. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтП не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо /с оглед неговия минимум/ по размер административно наказание, макар и от същия вид – „глоба“. Противоречието между закон и подзаконов акт обуславя отмяната на НП, издадено за нарушение по наредба на СО /НРУПОГТТСО/, противоречаща на ЗАвтП, на основание чл. 15, ал. 3 от ЗНА.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация в писмено становище претендира сторените по делото разноски. В настоящото производство обаче, не са ангажирани доказателства същият да е направил разходи за адвокатско възнаграждение. Ето защо, искането следва да се остави без уважение.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. -касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 1719 от 16.05.2022 г., постановено по НАХД № 3406/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.